

христії, розказати свій жаль, свою тоску, і помолити ся до Него, щоб в своїм Провидіню провадив його стежками правди і дав йому ласку лихих людей омилити.

Розгягнув ся Петро наоколо себе і дивить ся, саме перед його очима стоїть дім Божий, свята церква. Утішив ся тим дуже, так що такої утіхи його серце ще не зазнало в життю і ніхто того не бачив, щоб Петро так тішив ся домом Божим, як інші. Не зважає він на ніщо, лиш біжить просто до дверей церкви, котрі точно в той час були відчинені.

Скоре вступив в церков і побачив св. Кивот на престолі, падає перед ним на коліна, складає руки на грудях і молить ся з сльозами в очах...

— Господи Боже, Творче неба і землі! Ото я, блудний син, покинув стежки твоїх святих заповідій, а вступив межі злих безбожних людей, котрі так далеко відвели мене від Тебе, Боже, що не знаю, чи найду я недостойний в Твоїх очах ще прощення. Від дитинства до нинішнього дня олуdiv я далеко від Тебе, а сіти диявола так мене обмотали, так повязали мої руки і ноги, моє тіло, ба і мою душу, що не знаю як з тих вязів видобути ся. Але се правда, що Ти, Господи Боже, милосердний Отець! Ти простив великі гріхи Митареві, Марії Магдалині і розбійникови на хресті, тож маю велику надію в Твоє велике і безконечне милосердіє, що і мені, нужденному окаянникови, подаш відпущене гріхів. Милосердіє Твоє, Господи Боже, більше чим гріхи цілого світа; тому я, грішник і окаяльник, котрий тут упадаю перед Тобою, Боже, яко перед Паном Царем цілого світа, прошу Тебе, дай мені ласку через Духа святого, щоб я міг з своїх гріхів через святу сповідь очистити ся, а потім, Боже, заведи мене на добру дорогу і дай мені дістати ся до добрих людей у котрих міг би я заслужити собі на прощене у свог овітця. Ах, грімкі слова його послідної до мене бесіди, коли вищироваджував мене з родинного дому, стоять мені перед очима і превеликий біль та жаль тисне моє негідне серце! Боже милостив буди мені грішному!

Так помоливши ся, встав Петро з перед домку Христового, св. Кивота, отер хустиною свої заплакані очі, удавсь до захристії, приступив до тамошного душпастиря і просив о св. сповідь.

На просьбу Петра вийшов душпастир із захристії і засїв до сповідальниці. З побожністю приступив Петро до сповіді, визнав всі свої гріхи і обіняв поправу. Опісля підчас Служби Божої прийняв св. Причастіє очистивши свою душу, помолив ся Петро ще перед св. Кивотом, а вийшовши з церкви удав ся про